

תת"ע (חדרה) 7483-06-23 - מדינת ישראל נ' ביאדסי עביר

תת"ע (חדרה) 7483-06-23 - מדינת ישראל נ' ביאדסי עבירשלומו חדרה

תת"ע (חדרה) 7483-06-23

מדינת ישראל

נגד

ביאדסי עביר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[24.06.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה ביצוע עבירה של אי ציות לאור אדום, מיום 21.12.2021, בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

2. עוד בטרם בוצעה הקראה וכטענה מקדמית, הוגשה מטעם המבקשת בקשה לביטול כתב האישום מחמת התיישנות. לטענתה, לא קיבלה כל הודעה על ביצוע העבירה (המצולמת במצלמת א - 3). נטען כי בהינתן כי מדובר בעבירה מצולמת אזי חלה חובת מסירת הודעה למבקשת, בתוך ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה. היות ואישור המסירה חזר מסיבת "מען לא מספיק", נטען כי יש בכך כדי לסתור את חזקת המסירה כדין, בהתאם לאמור בתקנה 44 א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ו - 1974 שכן המבקשת לא קיבלה את הזימון לדין מ"סיבות שאינן תלויות בה". נטען כי בחלוף שנה וחצי ממועד האירוע התיישנה העבירה ויש להורות על ביטול האישום.

3. המשיבה מתנגדת למבוקש. על פי סעיף 225 א (א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי אכן נדרשת המאשימה לעמוד בחובת משלוח הודעת הקנס לנמען בתוך 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה. מובהר כי החובה חלה רק על משלוח ההודעה ואין דרישה לקיום מסירה, מנגד. בעצם עמידת המאשימה כדי חובת משלוח ההודעה, שאין חולק עליה, יש לדחות את טענת ההתיישנות. המשיבה הפנתה לרע"פ 1967-21 אליה נחום נ' מדינת ישראל (להלן: "הלכת נחום"), פסקה 11, לביסוס טענתה.

4. בכתב תגובה ברשות, מטעמה של המבקשת, הוטעם כי אין האמור בהלכת נחום רלוונטי לעניינה שכן שם דובר היה על נסיבות בהן הוגש כתב אישום לאחר שניתנה הארכת מועד להישפט, במסגרת הליך המ"ש.

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכדי מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. הדברים נאמרו ברחל ביתך הקטנה ברע"פ 4967/21 אליהו נחום בע"מ נ' מדינת ישראל (נבו 02.08.2021) ויש לדייק את הקריאה להבדל המהותי בין "מחסום דיוני" - המקום טענת ההתיישנות, ובין "פגם בחזקת המסירה": "אין בחקיקת סעיף 1א225 לחסד"פ כדי לשנות את נקודת האיזון בעבירות המבוססות על צילום רכב ולדרוש קיומה של מסירה חלף הסתפקות בשליחת הודעה על קיומה של העבירה. מרגע שרשויות האכיפה האמונות על משלוח ההודעה על ביצוע העבירה פעלו להמצאתה בדואר רשום, אין לומר כי תקלה בשירות הדואר מאיינת את ביצוע העבירה ומקימה מחסום דיוני; לפיכך, משהוכיחה המבקשת כי לא קיבלה את הודעת הקנס מסיבות שאינן תלויות בה, ניתנה לה אפשרות להארכת מועד להישפט אך כל עוד ההודעה נשלחה אליה בתוך התקופה הנקובה בסעיף 1א225 הנ"ל, אין בכך כדי למנוע הגשת כתב אישום נגדה מחמת התיישנות.
7. חזקה על המחוקק כי לא השחית מילותיו לריק. העובדה כי המחוקק נקט בלשון: "לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצא לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס", ואילו בסיפא של הסעיף נקט בלשון: "אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו" - מעידה כי המחוקק בחר מילותיו בקפידה, ולענין המחסום הדיוני הסתפק במשלוח דבר הדואר, להבדיל ממסירתו. כך גם קובע סעיף 239א לחסד"פ: "... או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה" (וראה שם, סעיף 8).
8. אמנם, המחוקק ביקש למנוע ככל האפשר מצבים שבהם ייוודע לבעל הרכב על דבר העבירה בחלוף תקופה ממושכת, כדי להקל על יכולתו להתגונן, אך מכאן אין להסיק כי "זנח" את דרכי ההמצאה הנהוגות בעבירות כבעניינו או כי ביקש לפטור נהגים מעבירות שביצעו, רק משום שדבר הדואר לא הגיע ליעדו.
9. סעיף 11 להלכת נחום מסכם את הסוגיה בצורה ברורה ומפורשת בנוסחו: "סיכומו של דבר, משהוכיחה המבקשת כי לא קיבלה את הודעת הקנס מסיבות שאינן תלויות בה, ניתנה לה האפשרות להארכת מועד להישפט, אך כל עוד ההודעה נשלחה אליה בתוך התקופה הנקובה בסעיף 1א225 לחסד"פ, אין בכך כדי למנוע הגשת כתב אישום נגדה מחמת התיישנות. עמדת המבקשת לשינוי לשון החוק צריכה להיות מופנית למחוקק." (כל ההדגשות שלי - ס.ד.).
10. זו גם התשובה לטענת המבקשת באשר לשוני הלכאורי בין הלכת נחום לעניינה. אין נפקא מינה באם ההלכה עקבה הליך המ"ש אם לאו. עסקינן בטענה דיונית - מקדמית שדינה להידחות משהוכח כי המאשימה עמדה בחובת משלוח ההודעה.
11. אשר על כן הבקשה נדחת, הקראה תתקיים בתאריך 25.06.24 בשעה 11:00 כמתוכנן. ניתנה היום, י"ח סיוון תשפ"ד, 24 יוני 2024, בהעדר הצדדים.